

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fólszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A házbérkrajcár.

Pécs, 1898. nov. 18.

A város közgyűlése határozatot hozott, melyről mindenki tudja, hogy kormányhatósági megerősítést nem nyerhet, egyszerűen azért, mert ellenkezik a fennálló törvényvel. Ez a határozat a házbérkrajcár behozataláról szóló szabályrendelet, amely a város összes lakosságát — tehát az állami tisztviselőket és a katonaságot is — közvetlenül fizetendő városi adóval rója meg.

A községi törvény világosan rendeli, hogy az állami és törvényhatósági alkalmazottak, hacsak külön adó alá eső vagyunk a községben nincsen, minden közvetlenül fizetendő községi adóteher alól mentesek. A házbérkrajcár tehát, melyet a város az állami és törvényhatósági alkalmazottaktól közvetlenül szedni akar lakbérük arányában, törvénybe ütközik, tehát önmagában érvénytelen.

Ez ellen föllebbezni sem lenne szükséges, mert a törvényteleniséget az sem törvényesíthetné, ha esetleg az érdekeltek megnyugodnának benne, mert a tisztviselői állomány nagyon hullámzó s a városban jelenleg lakó tisztviselők nincsenek jogosítva törvényadta kedvezményekről az utánuk következők nevében is lemondani.

De a tisztviselők mégis föllebbeznek a törvénytelen határozat ellen, ami különös okoskodásokra készíti tisztelt lapírtunkat, a „Pécsi Naplót”. Már folyó hó

13-iki számában kijelentette, hogy a tisztviselők föllebbezése alig fog eredményre vezetni, mert többek között Pozsonyban is 7% házbérkrajcárt fizetnek az állami tisztviselők. Kivételes állapot csakis abban az esetben illetné meg őket, ha külön tisztviselő-telepet létesítenek Pécssett és erre előre is megszereznék az adómentesség kedvezményét.

Nos hát először is hiába hivatkozik bárki is akár Pozsony, akár más házbérkrajcáros város példájára, mert arra sehol Magyarországon példát nem fognak találni, hogy a város föl legyen jogosítva a tisztviselőktől és katonatisztekktől házbérkrajcár címen közvetlenül városi adót szedni. A hol a házbérkrajcár adója be van hozva, mindenütt a háztulajdonosokra lesz az kiróva, a város ezektől szedi be azt, nem törődve vele, vajjon a háztulajdonos képes-e ezt az adót lakóira áthárítani vagy nem.

A mi pedig a tisztviselői telep adómentességét illeti, hát arra nézve már van törvényünk, hogy az ingatlanok mikor és meddig adómentesek, ezen túl a tisztviselők házaí épen úgy adó alá esnek, mint bárki másé, mert hisz a tisztviselő csakis mint ilyen és nem mint háztulajdonos élvezi a törvényszerű adómentességet.

Mai számában aztán egy lépéssel tovább megy a „Pécsi Napló” s arról a mozgalomról adván hirt, hogy az állami tisztviselők Német-Üröghön akarnak tisztviselői telepet létesíteni, kijelenti, hogy a tisztviselők hiába is mennének ki Német-

Üröghre lakni, mert a házbérkrajcár-adót a tisztviselőktől, hivatalnokoktól a lakbérilletményekből vonják le már a kifizető pénztárnál, mint az állami adót s nem kérdezik az illetőtől, hogy Párisban, vagy Mislenyben lakik-e.

No itt buzgalmában nagyon elvetette a sulykot, tisztelt lapírtás, mert hát tessék megengedni, Pécs városa házbérkrajcárt mégis csak a saját területén levő lakások után van jogosítva kivetni, s a szabályrendelet is — a dolog természetéből folyóan — csupán a Pécssett lakóktól rendeli azt szedtetni s bizony az a tisztviselő, aki kimutatja, hogy ő nem Pécssett, hanem Párisban, vagy Mislenyben lakik, a pécsi házbérkrajcár levonása nélkül fogja megkapni lakbérilletményét, ha még annyira helyben is hagyná a kormány a szabályrendeletet.

Azt is mondja a „Pécsi Napló” mai közleményében, hogy odafönn a kormány nál már előzetesen megadták a szankciót a házbérkrajcárhoz, a föllebbezés eredményében hát bizni nem lehet. Nos, mi határozottan kétségbe merjük vonni, hogy az olyan szabályrendeletre, amely a várost följogosítja a tisztviselőktől és katonatisztekktől közvetlenül házbérkrajcár-adót szedni, a szankciót akár előre megadták, akár utólag megadhatnak.

De hasztalan adnák is meg, mert ha a kormány meg is adná szankcióját a törvényellenes szabályrendeletre, az a törvényvel szemben érvényesíthető mégsem

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Bucsu.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Ennek is végének kellett lenni. Lekisértük az utolsókat is a teremből. Mámoros fővel támolyogtunk vissza az elhagyott termekbe. Egy-két csillár próbált még versenyre kelni a ragyogó napsugarakkal. Fáradsága hasztalan küzdelem volt. A messze kéklő égbolton már a hajnal pirkadó fénye pompázott. A nyitott ablakokon át a nyári reggel balsamos illata özönlött a ragyogó falak közé.

Bál utáni hangulat ült lelkünkön. Végig mentünk Kálmánnal egyszer-kétszer az üres termen. Csüggedt fővel, lassu léptekkel. Elvont előttünk az elmúlt éj minden kedves emléke. Itt egy szalag, amott egy hervadt rózsza, itt egy elfeledt legyező, amott egy elhullott szegfű ötlött szemünkbe: apró emlékei az eltöltött óráknak.

Szótlank voltunk. Jóformán még emlékezni se tudtunk. Mindkettőnk szívét ugyanazon gondolat töltötte el. Tudtuk, hogy utolsó napunk ez, melyet még együtt tölthetünk s aztán a barátság is szétfoszlik, mint a korai kőd.

Képzelnünk próbáltunk, hogy nem igaz

ez. A mai válással még nincs vége a barátságunknak. De hiába, mindig előbbre tolakodott gondolatunkban a való. Még az este a vakító villanyfényben elkallódott a kedves percek között az elválás ideje; de reggel a fénylő napsugarakkal valóra ébredünk. Ami álom volt még a hazug lámpák mellett, a közönséges nappali világításnál rideg színekben állott előttünk.

Vártunk, halasztgattuk az időt a hallgatással. De egyre közelebb jött a kínos perc. Meg kellett törnünk a csendet. Éreztük mind a ketten, hogy vallomással tartozunk egymásnak. Elgondolkoztam; de elmerülve is sejtettem, hogy min gondolkozik ő.

Nagy tusa ment végbe keblében. Kínos helyzetben volt szegény. Félte őrzött titkát kellett feltárnia s tudta, hogy e titkot nekem rettenetes lesz végig hallgatni. Ugy szerettük volna mindketten elpalástolni valami utonmódon a dolgot, de lelkünk kérielhetlen volt: az elválással végbe kellett menni ennek is.

Kálmán mégis erősebb volt mint én. Én nem mertem, nem tudtam könnyíteni lelkének kétségein. Nem voltam egy árva szóznak birtokában sem.

De ő legyőzte önmagát; uralkodni tudott eszével szíven. Oda vont a széles mellére fejemet, átölelt izmos karjaival s egy közeli pamlaghoz vont. Eltemettem arcomat ölébe s szé-

gyenkezve morzsoltam egy könnyet szét szememben. Azután felpillantottam reá s istenem! föltekintő arcomra egy meleg könny-csepp hullott.

Ez kihozott teljesen sodromból. Odabóultam vállaira s kétségbeesve fordultam hozzá. De eleinte még szólni sem tudtam. Gondolataim örült gyorsasággal kergették egymást agyamban. Mi lehet ez? Mit tehettem én, hogy csak az önzetlen barát szemei könyekre fakadhattak? Mit vétettem, hogy ennek a nagy fiúnak itt sirni kellett?

Irtóztató helyzetben voltunk. Most már szóhoz jutottam. De hiába fordultam hozzá, könyes szemei mereven függtek arcomon. Végre nagysokára, midőn már hideg veritek gyöngyözött arcomon, kihuzott zsebéből egy kis selyemkendőt, megtörülte gyöngéden homlokomat, még mindig könyező szemeit s esdve nyujtotta felém a kis kendőt:

— Gyerek! — soh'se szólított másképen — csókolj meg egyszer ezt a pici selymet.

Megtettem. Mohón emelte ő is ajkaihoz s görcsösen csókolgatta végig. Mignem könyek gyűltek szemébe; de most már még erősebb akart lenni, szétmorzsolta szemeiben az áruló cseppeket. Még szorosabban magához vont karjaival s halkan, majdnem elhaló hangon susogta:

lenne. A törvény által községi adómentesség kedvezményével fölruházott minden tisztviselő jogosítva lenne az adókvetés ellen a közigazgatási bírósághoz folyamodni s ez kénytelen lenne azt megsemmisíteni annak a törvénynek az alapján, hogy sem helyhatósági szabályrendelet, sem a kormány rendelete a törvényvel nem ellenkezhetik.

Egészen más lapra tartozik a kérdés, a mit a „Pécsi Napló“ feszeget, hogy igazságos és méltányos lenne-e, ha az állami tisztviselők is hozzájárulnának a városi háztartás költségeihez, mikor a város fejlődésének és haladásának minden előnyeit a város többi polgárával együtt élvezik, koptatják a város aszfaltját, használják a város iskoláit és élvezik az utcák gázvilágítását stb.

Hogy ilyen körülmények közt az igazság legelemibb követelményeivel ellenkezik a községi terhek alól való mentesség, az iránt — úgy hisszük — nem foroghat fenn véleménykülönbség, de amíg ez az igazságtalanság törvény, addig hiába okoskodunk, hiába harcolunk jogbölcseleti elvekkel, ez legfőleg a törvénynek igazságosabb alapra való fektetésénél jöhetne szóba, ha nálunk a törvényhozásban a logika és az igazság örök törvényei számba vetésre egyáltalán igényt tarthatnának. Mert kell-e a józan logikának hajmeresztőbb fejtegetőre állítása, mint a mikor az állam azt mondja alkalmazottainak: „adok nektek fizetést, de levonom belőle a magam adóját s ezért kárptólásul elengedem nektek ama község terheinek viselését, a melynek költséges intézményeit élvezitek.“

De hát akármilyen képtelenség, akármilyen igazságtalanság is az ilyen beszéd, a törvény így beszél s annak a beszéde előtt meg kell hajolni.

Ez is egyik eklatáns nyilvánulása annak a különös jóindulatnak, a melylyel a kormányok városaink iránt viseltetnek; méltán sorakozik ez is ahhoz a szipolyozó politikához, a melyet űznek a városokkal.

— Hát hiába, meg kell lenni. Ne legyünk tulságos érzékenyek! ezt irták fel nekünk a végzet urai; szenvedjük át! Tudom, hogy nem lesz újság, mit mondani fogok s faj az a tudat, hogy minden szavam sajtó sebet szakgat fel mindkettőnk kebelében, de legyünk erősök!

Újra elhallgatott, nem tudott a biztatás dacára se erős lenni. Hisz mennél inkább akartunk uralkodni szívünkön, annál gyöngébbek voltunk. A helyzet szokatlansága is hozzájárult lelkünk állapotához s talán ez tette oly ünnepélyessé szavait, hogy még most is fülemben csengenek. Könnyes szemekkel, fuldokló hangon kezdte végre meg:

— Tudod, gyerek! imádtam azt a kis lányt, kihez téged egy csomó édes emlék köt. Nem tudtam ellenállani annak a jóságos léleknek, kiről esténként te oly ragyogó ábrándképeket festettél előttem. Éreztem, hogy az a tiszta, gyöngéd szerelem adja ajkadra a szavakat, melyekkel őt dicsőítetted, éreztem, hogy csak ez a boldog tudat töltheti be a lelket az ábrándképek tenségével. Eleinte bámultalak, később veled álmodoztam.

De miért is kellett neked annyit mesélni róla! Miért nem hagytál engem abban a prózai világban, hol eddig éltem? Egyhangú, de nyugodt volt az életem. Ez az új világ, hová jut-

minden állami intézmény elhelyezésénél, a mikor valóságos árverést tartanak s megszarolják a városokat azért az áldásért, hogy adómentes hivatalnoksereget telepítsenek falaik közé. Tessék hát csak továbbra is tolni a kormány szekerét, tisztelt városok, abban a boldog reményben, hogy egyszer majd talán mégis odavetik elétek koldus alamizsnaként, a mit követelni jogotok lenne.

Hát csak várjatok és nyomorogjatok, de hasztalan görnyedeztek. mert koldusok fölött könnyebb az uralkodás.

Hirek.

Pécs, 1898. nov. 18.

Miért nem nősülnek a férfiak?

Miért? Édes Istenem, figyeljük csak meg a mai leányok életrendjét. (Tisztelet a kivételnek.)

Virrad a reggel és a napnak nem épen első sugara is ott csókolja meg a hófehér vállakat az ágyban; mikor aztán nagy sokára úgy 7—8 óra tájban felnyitja álmos pilláit, akkor első dolga a — reggeli. Még jó ha az ágyba nem viteti magának.

Délelőtt van, piacra kellene menni, főzni kellene, a háztartásban kéne utána járni a dolognak — ez azonban mind olyan dolog, amit a cseléd jobban elvégez helyettük, az ért hozzá, hogy a kofától egy-két krajcárt lealkudjon a maga zsebére, annak a honyha gőze nem okoz fejfájást és nem rejt migraint magában az istállószag.

A kerti munka sem finom leánynak való, attól megbarnul a hófehér kacsó s a takarításnak is épen csak ha utána néz, mire való a szobaleány?

Kézimunkát csaknem bolondság manap csinálni, hiszen a legszebb darabokat potom áron vesztegetik a boltban.

Hanem igen egy-egy kötet sikamlós francia regényt egy délelőtti kiolvasni, ez már nem tudta helyettük a cseléd elvégezni, ez nem okoz fejfájást, ez nem barnítja meg a kacsót!

Az immel-ámmal elfogyasztott ebéd után, mely rendesen nem izlik, mert a ki nem dolgozik, annak étvágya sincs — jön a délutáni program: Vízit, társaság, kirándulás, egy fejezet regény, vagy ha már nagyon, nagyon unatkozik, még a himzést is előveszi!

tattál, tündéri szép, de lépten-nyomon tövisekre lép az ember. Minek kellett ez nekem! miért kellett ez az új élet! Miért is áhitoztam a te életed után! Átkozott percek!

Megpihent. Szavai lassan hangzottak végig az üres termen, hol teljesen egyedül voltunk. A seb, mit egy-egy mondata ütött lelkemen, fajt kínosan, de arcomra hulló könnyei enyhítették égő fájdalommat.

— De nem! nem! áldlak érte téged; még így a szenvedések közt is más, más az ember. Sohasem hittem volna, hogy ennyire más világ táruljon föl előtted. Mondogattad, hogy mi minden van abban a két szemben, csak olvasni kell tudni. Sohasem hittem.

De hiszek most. Él minden szavad. Imádom azt az angyalt; boldog vagyok, ha reá gondolhatok is.

És most, ez egyszer, óh egek Ura! imádni bűn. Rettentő bűn, mert szeretlek téged, a legtisztább érzellemmel s maró kínok gyötrik lelkem, ha csak gondolatban vétenék is elled. Tudom, hogy te is szeretsz engem, hisz az együtt töltött idő összeforrasztotta fiatal sziveinket. Szeretsz engem s ha én kétségbeesve, a győzelem reményében ki akarnám tépni lelkemből képedet, soha, soha megnyugvást nem lenné e földön.

Napok óta epedek egy reménysugárért

Hát ugyan ki kívánhatna többet egy leánytól? Főleg, ha még az esti műsort is átnézzük: Koszorucska, bál, hangverseny, majális, juniális és juliális, színház stb. mind mind oly fásztó dolog, hogy nem győzzük csodálni, ha valaki a mai lányoknak lustaságot vett a szemükre! Ily fásztó munka után édes a pihenés és nem csodálhatjuk, ha a napnak nem épen első sugara 7—8 óra tájban is még az ágyban csókolja a hófehér vállakat.

És aki azt hiszi, hogy ez a tükör nagyon ferde képet mutat, az csalódik, mert sajnos, a jó házias nevelésű leány ma már kivétel számba megy.

Ime, ezért nem nősülnek a férfiak szívesen.

Napirend 1898. november hó 19-én.

Naptár: szombat, nov. 19. — Róm. kath.: Erzsébet. — Prot.: Erzsébet. — Görög-kel.: (nov. 7.) Hieron. — Zsidó: Toldoth. — Nap két 6 óra 56 percor; nyugszik 4 óra 2 percor. — Hold két délben; nyugszik 10 óra 2 percor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő, éjjeli fagy várható.

Színház: Verdi József »Mauzoni-Requiemé«-nek előadása.

Pécsi tanítónők együletének közgyűlése d. u. 1/3 órakor a polgári leányiskolában.

— (Erzsébet napja.) Holnap lesz Erzsébet napja. Az a nap, melyet eddig a magyar ember mindig örömmel ünnepelt meg, mert hiszen királynéja is e napon ülte nevenapját. Az a királyné, ki népeinek valódi édes anyja s a magyarnak istentől a földre küldött védőangyala volt. És ez a királyné nincs többé. Orgyilkos töre által lelte martirhalálát s gyászba borulva zokog utána árván hagyott népeinek milliója. Holnap lesz az első Erzsébet-nap, melyet nem ért meg Erzsébet királyné és holnap gyászolni fognak, a kik őt szerették s az iskolákban szünetelnek az előadások és gyászünnepek tartatnak. Így lesz ez nálunk, Pécsen is, a hol e mellett még holnap estére az emberi elme egyik legfényesebb művét, Verdi József Manzoni-Requiemét is hallani fogjuk a színházban Erzsébet királyné emlékezetéül. Holnap d. e. 10 órakor a belvárosi templomban istentisztelet lesz a királyné emlékére, melyre a polgármester ma délután

s ha ábrándaimba merülve magam elé állítom képedet s látom lelkületedet, elborul elmém. Sirok kínosan ilyenkor, fáj még az is, hogy élünk.

Próbáltam elhallgattatni szívemet, hisz ez még csak gyermek érzelem, ezt még ki is lehet tépni a szívből: . . .

De mit is beszéllek én itt annyit, mikor keserű minden szavam? Mégis, mintha könnyebb volna lelkemnek, ha nehezen ugyan, de utolsó gondolatomig feltárom előtted lelkemet.

A mai mulatság teljesen megfosztott gondolataimtól. Egész este téged figyeltelek s midőn bepillanthattam lelkedbe s tisztán állt előttem az, elment bátorságom minden tervtől. Pedig eddig reméltem még mindig. Azzal biztatatom badar lelkületedet, hogy még az én szerelmennél is őszintébb barátság fűz téged a leányhoz. Önzetlen barátság az, mit te értesz, ezzel hitegettem magam, de, csalódtam; te is imádot azt. Nincs reményem. Nem viaszthatatsz meg! Ketten szeretjük egymást és ketten szeretünk egy lányt . . .

Görcsösen szoritott magához, könyvtől ázott arcunk egymáshoz ért, megcsókoltuk egymást és e csók a bucsúcsók volt.

És e csók elfőlte az első tördőfést, melylyel az élet szinpadára léptünk át.

Zombory Dezső.

a következő meghívót bocsájtotta ki: T. bizottsági tag Úr! Felejthetlen és Istenben boldogult Erzsébet királynő Ő Felségének névünnepe folyó hó 19-ik napjára esik. Ezen eddigelé nemzetünkre igazi öröm ünnepet képező nap, — fájdalom! a mélységes gyászra emlékeztető nappá lőn, — a melyen bizonyára minden honfi szív legteljesebb kegyelettel tekint azon kápolna felé, a melyben a legnemesebb királynői szív parladozni kezd, a Mindenek alkotójához imával járulni kíván a végett, hogy ezen nagy áldozat után távoztasson el minden bajt — az amúgyis oly végtelenül sokat szenvedett Királyunktól nemzetünk valódi atyjától! É p e z é r t a belvárosi templomban az említett nap délelőtt 10 órájkor ünnepélyes gyász isteni tisztelet tartatik — a melyen való megjelenésre fenntisztelt Uraságot hazafias bizalommal és üdvözléssel ezennel felkérem. Pécs, 1898. évi november hó 17-én. Majorossy Imre polgármester.

— **(A Szentháromság szobor-ügye.)** Tudvalevőleg, a Szentháromság-szobrát stilszerűleg és a pécsi ipar remekeit feltüntetőleg akarják restaurálni s erre a célra a műemlékek országos bizottságával is érintkezésbe lépett a város tanácsa. A tervek már készen vannak s most a szobor terepének megállapítása vált szükségessé. A városi főmérnök el is rendelte a szobor körüli tér felmérését, a mit ma teljesített *Slezák* Vitus, városi osztálymérnök. A felmérésre azért volt szükség, hogy a tér a restaurálásnak megfelelőleg rendeztessék s a szobor arányaihoz mérten felemelhető legyen.

— **(Tanítók közgyűlése.)** A Pécsi Tanítóegylet holnap (szombaton) délután félhárom órakor tartja évi rendes közgyűlését a polgári iskola kézimunkatermében. A közgyűlésen *Mihálovits* Antal elnököl és *Skolnik* Géza, *Haksch* József és *Klingenberg* Jakab tartanak felolvasásokat.

— **(Egy főszolgabíró ünneplése.)** Szentlőrincről írja levelezőnk, hogy ott *Horváth* István főszolgabíró tiszteletére — megválasztatása megünnepléséül — fényesen sikerült bankettet rendezett f. hó 15-én a járás jegyzői kara és a járási szolgabírói tisztségviselők. A banketten *Rác* Gusztó pécsi zenekara szolgáltatta a zenét s résztvettek azon a járási tisztségviselők és az összes községi és körjegyzők, valamint többen megjelentek Pécsről is. A banketten természetesen, a felköszöntők sem hiányoztak s az a késő éjjeli órákig eltartott a legjobb hangulatban.

— **(Gyermekek réme.)** Dárdán még egyre uralkodik a gyermekek között a ronszó toroklob. Áldozatot is követel s a kis koporsókat egymás után viszik ki a temetőbe. Csodálatos, hogy a népiskolában még mindig nem szüntették be a tanítást, habár a szülők maguk is visszatartják gyermekeiket az iskolától, mert félnek a ragályos betegség terjedésétől.

— **(A mohácsi Kath. Legényegylet)** holnapután (vasárnap) a mohácsi iparosok olvasókörében Katalin-bálat rendez. Belépti-díj személyenként egy korona, családjegy 3 korona. Kezdeté este nyolc órakor.

— **(Budapesti vendégek a Verdi Requiem előadásán.)** A Verdi Requiem holnap esti előadására vásosunkba érkeznek

gróf *Esterházy* Kálmán orsz. képviselő és a kolozsvári zeneakadémia elnöke; *Váradi* Antal dr., az orsz. színművészeti akadémia igazgatója, ki »Erzsébet« című prologját maga fogja a Requiem előadása előtt elszavalni és *Aidinger* János orsz. képviselő társaságában több képviselő is. A budapesti »Zenelap« képviselőjében *Saágh* József, a »Magyar Állam« képviselőjében *Sziklay* János dr., a »Reggeli Ujság« képviselőjében *Reta* Dezső, a »Budapesti Hírlap« képviselőjében *Kern* Aurél dr. és a »Budapesti Napló« képviselőjében *Clair* Vilmos lesznek jelen az előadáson.

— **(Az utolsó ut.)** Ma délután 3 órakor szentelték be a tegnapi reggel elhunyt *Sándorfy* Adolfné szül. *Nagy* Paulának hült tetemeit a Jókai-tér 9. szám alatti házban. Azután feltették a koporsót a gyászkocsira s kivitték a vasuti indóházhoz, hogy haza szállítsák Pancsovára, a hol a családi sírboltban helyezik örök nyugalomra. És zakatol a gőzös a csendes, néma utassal, a kit vasuton, majd hajón kísér haza a családi sírboltban nyerendő örök pihenőhelyére a gyászbabóult férj.

— **(Katonai hír.)** A honvédelmi miniszter *Nagy* Lajos, pécsi 19-ik honvédegyalozredbeli főhadnagynak tiszti rendfokozatáról kért leköszönését elfogadta.

— **(Az öngyilkos honvéd temetése.)** Ma délután 3 órakor temették el a katonakórházból *Farkas* Jánost, a pécsi 19-ik honvédegyalozrednek öngyilkossá lett közlegényét, a ki tegnapelőtt reggelre felakasztotta magát. A temetésre egy szakasz honvéd vonult ki s a gyászba vont dob szomorú pörgése mellett kísérték ki az öngyilkos honvédet örök nyugvóhelyére.

— **(Jelentkezések a jubileumi érmekért.)** Felmerült kérdés folytán mihez tartás végett közöljük, hogy a jubileumi érem elnyerésére igényvel bíró nyugalmazott (állami, törvényhatósági vagy községi) köztisztviselők, e végett akár az alispánnal, akár a polgármesternél, illetőleg a főszolgabírónál szolgálati okmányaik bemutatása mellett még folyó hó 28-áig jelentkezhetnek.

— **(Megszűrt ember.)** *Dávid* János, diósberényi lakos, együtt mulatott a diósberényi kocsmában *Balaskó* Lajossal. A mulatság azonban nem volt inyére *Dávid*nak, a ki hamarosan beleunván a dologba, felkelt az asztaltól és távozni készült. Társa erre rászólt, hogy ha már elmegy, fizesse ki a megivott italok árának felét. *Dávid* Jánost ez annyira felbosszantotta, hogy minden szó nélkül előkapta a zsebkését és e szavakkal: »Nesze! fizetek« — mellbe szúrta *Balaskó*t s aztán kifutott a kocsmából. A megszürt ember feljelentette az esetet a bíróságnál, a hol most folyik az ügyben a vizsgálat.

— **(Egy titokzatos távirat.)** A pécsi rendőrkapitánysághoz tegnap délután Szlatináról a következő távirat érkezett: »Nőm mai esti vonattal érkezik; tessék fogságban tartani. Manojlovich.« A távirat magántávirat volt s így a rendőrség akár ne is vette volna figyelembe, mert a milyen szűkszavú volt, olyan kevés hitelt is érdemelt, mert feladója teljesen ismeretlen Pécsen. Hanem azért az esti vonatknál mégis őrt állt egy-egy rendőr, hogy szemmel kísérje az érkező utasokat, hogy

nem akad-e közöttük valamelyik nő, a kit gyanús viselkedése eláru s a táviratban fogságban tartatni kért nővel azonos. De hát az őrtállásnak nem lett eredménye s mert azóta más mi sem történt a titokzatos távirat ügyében, úgy látszik, az továbbra is titok marad.

— **(Megugrott lóköttők.)** A napokban *Sándor* Ferenc beremendi lakos istállójába két cigánylegény tört be, s az istállóban levő lovak közül egy sárga lovat elakartak kötni. A zajra azonban az istálló hátuljában alvó kocsis felebredt, s a cigányok egyikét éppen abban a pillanatban csipte meg, midőn a lovat az udvarra vezette. A cigány nem hagyta magát, hanem rövid dulakodás után gáncot vetett a kocsisnak, aki erre elesett, míg a cigány azalatt társával együtt kerekelt oldott és megszökött. A lóköttők most erélyesen nyomozzák.

— **(Sirba vágyott.)** Fiatal, alig tizenhat éves leányka akarta magát a napokban Szalántán elemészteni. Szerelmes volt egyik falubeli legénybe, de szülei elleneztek a házasságot, mert a lány még nagyon fiatal. Sez keserítette el annyira a szép *Kopasz* Viktoriát, hogy tegnapelőtt délután, midőn azt hitte, hogy senki sem látja, beleugrott a kutba. De miután ilyenkor már igen hideg a víz, a szép Viktoria is kellemetlennek tarthatta a helyzetet, mert alig hogy beleugrott a vízbe segítségért kiabált. Ki is huzzák csakhamar a kutból, s így a szerelmi tragédiának szerencsére csak egy alapos nátha lesz a vége, no meg esetleg — az esküvő. A szobában az asztalon egy cédulát találtak, melyre ez volt írva:

»Bocsássatok meg. Sirba vágyom.

Viktor.«

— **(A vetélytársak.)** Egy leányt szerettek Kákics községben *Garai* Mihály és *Kakas* Antal. A leány nem vallott ugyan szint egyiknek sem, de azért mindakét legény remélt és csak abban látta szerelmének akadályát, hogy a másik is mindig mellette van. *Kakas* Antal végre ezt tűrhetetlennek találta s mikor a vasárnapi szokásos táncmulatságról hazafelé mentek, *Garai*t megtámadta s egy kerítésből egy karót felszakítván, azzal véresre verte. Vetélytársa alig tudott előle menekülni s így ő lett a győztes a szerelmi versengésben. De ezt a győzelmet a bíróság előtt bizonyára drágán fogja megfizetni.

— **(Városok kongresszusa.)** Érdekes indítványt intéz Győr törvényhatósági bizottsága az összes magyar városokhoz. A körirat, a melyet legközelebb szétküldenek, utal a városok közös bajaira s oly mozgalom kezdeményezését javasolja, melynek célja a városok kongresszusa volna, egyben kérdést intéz az összes törvényhatósági városokhoz, hogy hajlandók-e a kongresszus tartására, a melyen közös érdekű ügyeiket megbeszéljék, belevonni a rendezett tanácsu városokat is a mozgalomba és végre hol kívánják a kongresszust megtartani.

— **(Megszüntetett hajójáratok.)** A Magyar Folyam- és Tengerhajózási Részvénytársaság igazgatósága közhírré teszi, hogy a rendes hajójáratokat Baja és Apatin között az előrehaladt időnyre való tekintettel november 30-án megszünteti.

— **(A szegény asszony története.)** Öreg, töpörödött anyóka járt ma a

rendőrségnei és sirva könyörgött, hogy segítsenek rajta, szerezzenek neki helyet a szegények házában s midőn jegyzőkönyvet vettek fel vele, akkor is könyezve mondta el életének történetét, melyből kitűnik, hogy a szegény öreg asszony valamikor jobb napokat látott s számos sorscsapás kényszerítette őt arra, hogy most a szegények házában keressen menedéket, hogy hátralevő napjait ne kelljen az utcán koldulva töltenie. 1847-ben jött Pécsre s azóta itt lakott szüleivel, kik azonban már rég meghaltak. 1850-ben esküdtött örök hűséget férjének, ki akkor jött Pécsre Stajeroszágból. Boldogan, megelégedetten élt férjével, sőt 1854-ben a Klímó-utcában házat is vettek, melyet azonban a férj bekövetkezett halála után 1884-ben elárvereztek. S ez időtől fogva az egykor jobb napokat élt szegény asszony két keze munkájával kereste meg mindennapi kenyerét, melyet továbbra is megkeresni, betegsége és agg kora miatt most már képtelen. *Novák* Ferencné *Nikics* Mária-nak hívják a nyomorba jutott asszonyt, ki most Hatház-utca 10. szám alatti házában levő szegényes szobáscájában szívszorogva várja az időt, midőn feltáru előtte a szegények háza kapuja!

— **(A szerencsétlen flótás.)** *Oláh* István mohács-szigeti napszámos a napokban bement *Wéber* Lipót dautovai lakosnak a szigeten levő szállására és onnan két darab láncot és két zsákot elemelt. A szerencse azonban nem kedvezett neki, mert csakhamar felfedezték a lopást s a lopott tárgyakat elkobozták tőle. Ő maga most a bíróság előtt fog leszámolni tetteről.

— **(Elmebetegek különvonata.)** A németországi Gmundban élőknek bizonyult az örültek háza. Ezelőtt negyven évvel épült volt a kórház és akkor még kevesebb volt az elmebetegek száma. Rottamüsterben épült fel az elmebetegek új otthona. Nagy gondot okozott az igazgatásnak az a kérdés, hogy az örülteket miként szállítsák el a távoli városba. Kocsikon vitték őket a vasuti állomásra. Nagyjában ez minden nehézség nélkül ment végbe, csak ketten vonakodtak a kocsikba ülni. Az egyik, egy hajdani mérnök azt követelte, hogy számára állítsák elő azt a leg-hajót, melyen *Andrée* elindult az északi sarkra. Tőle lopta el amugy is. A másikat valóságos irtózat fogta el a kocsik láttára. Ezt gyalog kellett kikísérni az állomásra, mert sehogy sem lehetett rábírní, hogy kocsiba üljön. Abban a képzelődésben él ugyanis, hogy teste üvegből van és a legcsekélyebb razkódtatásra összetörik. A vasuti kocsikkal szemben már nem mutatkozott olyan skrupulózusnak. Új otthonukat az elmebetegek csakhamar megszokták, mert az igazgatóság már jóeleve gondoskodott róla, hogy lehetőleg hasonló legyen a régihez.

— **(Menyasszonya bíróság előtt.)** Nürnbergben megtörtént az a páratlan eset, hogy egy menyasszony, fehér selyem ruhában és fején mirthus-koszorúval jelent meg a bíróság előtt. C. kisasszonyt súlyos testi sértés címén idézték a nürnbergi esküdtbíró-22. elé, mert egy egész családot szénlapáttal bántalmazott. A vádlott hölgy a kitűzött időre pontosan megjelent, de megkérte a bírót, hogy egyelőre bocsássa el, mert három órákor lesz az esküvője. Az emberszerető bíró eleget tett a

kérésnek, de egyben kikötötte, hogy a kisasszony tizenegy órákor jelenjen meg. A veszedő hölgy azonban megfélekedezett a tárgyalásról, mire a tárgyalást délutáni három órára halasztották és a vádlottnő ellen elővezetési rendeletet bocsátottak ki. Pontban három órákor elegáns kocsit állt meg a törvényszéki palota előtt, amelyből menyasszonyi ruhában, fején fatyollal és mirthus-koszorúval szállt ki a vádlottnő egy dedektiv kíséretében. Amikor a harcias hölgy így fölkészülve vonult a tárgyalási terembe, a nagyszámu hallgatóság a hasát tartotta nevéttében, de az elnök komoly maradt, csendre intette a kacagókat és megtartották a tárgyalást, melynek eredménye az, hogy a fiatal asszony mézeshetéből tíz napot a fogházban tölthet. Ezalatt a vőlegény, kinek türelme erősen próbára volt téve, egy szomszéd sörcsarnokban várt és amikor vége volt a tárgyalásnak és a menyasszony lejött a törvényszéki teremből, a boldog pár megint kocsiba ült és egyenesen a templomba hajtatott, hogy a már előbb megtörtént polgári esketés után az egyházi áldást is megkapja.

— **(Ne szólj szám . . .)** Hogy egy némelyik asszony nyelves volta gyakran menyinyi bajt okoz a férjnek, annak ismét fényes bizonyítékát nyújtja az az eset, mely tegnap a Nepomuk-utcán történt. Mint békés szomszédok már régóta együtt laknak egy házában *Schneider* Ede és *Pintér* János iparosok a feleségeikkel. Tegnap délelőtt azonban a jó szomszéd asszonyok valami fölött összekülönböztek, minek elmaradhatlan folytatásaként *Schneiderné* alaposan megkontyolta szomszédnőjét. De délfelé a két ellenség már ismét összebékült. *Pintérné* azonban nem állhatta ki a dolgot anélkül, hogy a délelőtti affért el ne mondja férjének, ki haragra gerjedve átment *Schneiderék*hez s összeszidta a szomszédasszonyát. Természetesen *Schneider* Ede védelmére sietett a feleségének s a dolog méltó befejezéseként a két férfi kapott hajba. S most a két jóbarát oda kerül a bíróság elé, a hol panaszt emeltek egymás ellen, míg az asszonyok — kik a bajnak tulajdonképeni okozói voltak — csendesen szemlélik, mint bánik el a bíróság a beugratott férjekkel.

— **(Személyi hir.)** Dr. *Fejérváry* Imre báró főispán és *Trixler* Károly alispán tegnap este érkeztek haza Siklósról, a hol *Krasznay* Mihály járási főszolgabíró hivatalát vizsgálták meg, melyet a legpéldásabb rendben találtak.

— **(Veszedelmes csemeték.)** Pénzkirályok, a kik mint cipőtisztítók, vagy ujságelárusítók kezdik meg pályafutásukat: hirlapok, melyeket gyerekek irnak; iskolásfiúk, kik milliókat gyűjtenek országszerte, hogy páncélos hajókat vásároljanak: Amerikában ez mind nem ujság már. Ellenben egészen új dolog, írják Newyorkból, hogy például egy tizenkét éves legényke Maine-ből, névszerint *Steuler* György, mint hajókormányos szolgál a *Gardiner* és *Plensaut* Pont között járó helyi gőzösön; vagy hogy a nyolc éves *Dugan* Harry apja cégének érdekében börtben utazik s mindjárt első utjából kilencszáz mérföld bejárása után háromszáz dollár haszonnal érkezett haza. De éppen olyan csodaszamba megy az is, hogy tizenkét éves gyerekek, mint

politikai szónokok működnek a képviselőválasztásokon. A legtöbb sikert aratta e nagyreményű itjak közül *Watsok* Ferenc, a ki Newyork alsó keleti részén, mint utcai szónok lépett föl. Politikai jogainak kifejtésében elvtársainak egész serege támogatja, mely ujjongva hullámszik nyomában utcáról-utcára és szolgálatkészen cipeli utána repülő tribünjét, egy ócska vászonládából kombinált sajátos alkotást. Bár az ifju szónok többnyire az ujságok vezércikkelyeinek hatásosabb frázisait mondotta el, helyi-vel-közzel mégis megtapsolta a több ezer főre menő tömeg. Szóval, rettentés sorsa lesz a jövő században a derék, munkás férfinak: nemcsak az emancipált asszonyokkal kell majd fölvenni a munka terén a versenyt, hanem a gyerekek is veszedelmes versenytársai lesznek.

— **(Szivarvégek.)** A berlini szivarvég-gyűjlő egyesület most üli fennállásának 33-ik évfordulóját. Az egyesület a levágott szivarvégek értékesítéséből folyó összeget szegény gyermekek felruházására fordítja. Adományt rendszeren karácsony táján osztja ki. Felemlítésre méltó, hogy az egyesület fennállása óta épen 2000 szegény gyermeknek okozott édes karácsonyi örömet.

— **(Keresztelő folyadék.)** Amerikában az most a vita tárgya, hogy az amerikai hadihajókat ezután mily folyadékkal kereszteljék meg. Eddig a pezsgő volt a divatos, de már a »Kentucky« ormányán jóféle régi Bourbon whiskeyt folyattak szét. A mértékletességi egyletek persze erősen ellene vannak minden szeszes italnak s a víz mellett harcolnak, ezt azonban sokan azért nem akarják elfogadni, mert a katolikus keresztelés kigunyolása lehetne. Most »Wisconsin« hadihajó keresztelésére készülnek s Wisconsin állam azért tiltakozik a pezsgő ellen, mert Wisconsin maga nem bortermelő terület. Legyen sör a keresztelő folyadék, mondják a wisconsiniek, mivel ők főképen ennek a gyártásában speciálisták. Ha a jövőre az lesz az irányadó, hogy a keresztapaságot viselő állam termékeit kell fölhasználni e célra, akkor New-Jerseyt csak almaborral, Észak-Karolinát terpentinnel, Pennsylvaniát petróleummal lehet kielégíteni.

— **(A sánta és a vak.)** Különös eset foglalkoztatja most a berlini büntető törvényszéket. A pör tárgya az a fontos probléma szolgál, hogy kötelesség-e rendőr láttára a sánta embernek ugrania és a vaknak látnia. Akadt ugyanis Berlinben e testi fogyatkozásokban szenvedő két ember, ki legyőzhetetlen hajlandóságot érzett a biciklizés iránt. Összetették hát a pénzüket s vettek közösen egy tandem-biciklit. Elül ült a sánta, a ki máskülönben igen jól látott; ő igazgatta biztos szemmel a kerékpárt, a miért viszonzásul az izmos lábu vak megkimélte őt a pedálok taposásától. A bajtársak mindinkább belejöttek a kerékpározásba s egyre merészebb kirándulásokat tettek. Egy ilyen alkalommal megesett velük, hogy olyan utcába tévedtek, a hol a biciklizés tilos. Nem is tartott soká s egy szigorú képű rendőr megintette őket. A sánta észrevette s azonnal fékezett. A vak tudakolta a fékezés okát s a fölvilágosító válasz után sebtiben leugrott a bicikliről. De a sánta ember nem tudott elmenekülni. Eközben hozzá-

juk ért a rendőr és fölirta őket. A rendőrség két-két márkára ítélte a tilosba tévedt kerékpárosokat s az ítélet megokolásában súlyosbító körülménynek különösen kiemelte, hogy rögtön le nem ugrottak a bicikliről, a mikor a rendőr tiltó kezét fölemelte. A kerékpárosok megtöbblezték az ítéletet, a melyben kifejtették, hogy egyedül csak testi hibájuk okozta a késlekedést. A birói ítéletet még nem mondták ki.

— **(Törbe csalta.)** *Topa* Lajos szántói legény régóta boszut forralt *Szöke* Bertalan nevű legénytársa ellen. Ez azonban mindig gondosan kerülte s így nem tudott rajta boszut állni. *Topa* végre is cselhez folyamodott, hogy ellenfelét törbe csalja. Egy hirhordó öreg asszonynyal azt izentette *Szökének*, hogy a kertek alatt várja az a menyecske, ki miatt még leánykorából ellensége lett egymásnak a két legény. *Szöke* hitt a jó hirnek, megjelent kitűzött időben a kertek alatt, ott azonban a menyecske helyett *Topa* Lajos várta egy bottal s rátámadván véresre verte. A törbecsált legény feljelentette furfangos ellenfelét a bíróságnál.

— **(A magyar nép eső-barométere.)** Álmos vagyok, — barnul a hajam, bogaras a jószág, — beszorult a hordó alkónája, — beszorult a csutora födele, — behallik a szomszéd harang, — bőrke szalonna meglágyult, — brekegnek a leveli békák, — csereg a gyöngytyuk, — csipnek a balhák: eső lesz, — dühösek a méhek, — fecskék alant járnak, — foltosodik a kövezet, — fe-

szül a ládafia, ablakráma, — fickándozik, csutkát, rongyot tép a disznó, halottal álmodtam, — kelepel a fók, — kapa, kasza feketedik, — kemény a harangkötél; — kiabál a drótos: eső lesz. Lecsap a füst, — ludak, kacsák örömben nem férnek a tóban, vízben, — mosdik a macska, — megereszkedik a húr, — megcsurran az ablak, — messze ellátszik a hegy, — nedvesedik a só, — porban hentereg a szamár: eső lesz. Pipál a hegy, — pezseg a sok hangya, — rikoltoz a páva, — sokat szólnak a kakasok, — sok a csillag, — szemtelenek a legyek, — száraz a tenyerem, — szoros a zsákmadzag, — tyukszemem fáj, — tyukok, verebek fürödnek, — udvaros a hold, — viszket a fülem: eső lesz.

— **(Vélekedés.)** Összejön a Kossuth utcában a derék Ambrussal egyik ismerőse, Gergely uram s kérdezi tőle:

— Hm, valami jutott az eszembe. Milyen fajtáju vizet szeret kelmed legjobban komám?

Ambrus egy kicsit megszegi a nyakát s hirtelen oda mondja:

— Milyent? hogy milyent? Hát a tengervizet.

— Aztán miért?

— Mert azt nem lehet meginni.

— **(Turista-egylet Pakson.)** Csak nemrég adtunk hirt arról, hogy az országos Kárpát-egylet Dunatölvárrott Turista-osztályt létesített. Most Tolnamegyének egy másik helyén, Pakson is megalakult a Turista-egylet,

a mint levelezőnk jelenti. Az egylet elnökévé *Darócy* Tamás, társelnökévé *Bán* Gusztáv választatott meg.

— **(Három millió medália.)** December másodikán, királyunknak félszázados császárijubileumán 3.040.000 emlékérmet osztanak ki azok közt, akik a medáliákra, a szabályzatok szerint, érdemesek is és jelentkeztek is értük. Már mind a három millió kész, legközelebb elküldik őket a hadparancsnokságoknak és politikai hatóságoknak, hogy osszák ki őket. A bronz érmekeket ágyúércből készítették, amelynek 92 századrésze vörösréz, nyolc százaléka pedig ón. A bécsi arzenál utján különféle helyeken készítették őket jórészt régi ágyúkból vagy a bronz-ágyúgyártásánál megmaradt ércdarabokból. Aranyérmet csak ötvenet vertek, de ezeknek se jut valamennyinek gazdája. Kevés az olyan ember, aki a szabályzatok szerint just formálhat rájuk. Az uralkodó ház tagjai közül a királyon kívül csakis Rainer főherceg viselheti az arany emlék-érmet. A többi főherceg csak bronz-medáliát kap. Az érmeke verése nem is került nagyon sokba. Egy-egy bronz-medália szalagostul 24 krajcárba került, míg az arany-érem ára körülbelül ötszáz forint. Mind a 3.040.000 arany-, ezüst- és bronz-érem veretése költsége egy millió forinttra rug. Ezt a milliót a király a magánpénztárából adja. A három millió érem közül negyedmiliót a magyar pénzverő hivatal készített, háromnegyed milliót az osztrák pénzverő-intézet. Két milliót iparosokkal készítették.

— (Választás.) Kovács Istvánt, a pécsi keresk. és iparkamara fogalmazóját s a pécsi kerületi betegsegélyző pénztár igazgatóját a debreceni keresk. és iparkamarához fogalmazóvá választották meg, a ki új állását már legközelebb el is foglalja.

— (Dadogók és akadozva beszélők) részére a gráci cs. és kir. szabadalmazott Neumann-féle nyelvgyógyintézet Pécsen egy rövid idejű gyógykurát rendez, hogy ez által azoknak, kik bármely okból gyógyintézetbe nem mehetnek, módot nyújtson magukat tökéletesen kigyógyíthatni. Jelentkezések szombaton és vasárnap, azaz e hó 19. és 20-án mindig délelőtt 10—12 óra között a Vadember szállodában eszközölhetők. E sorokat mindazok figyelmébe ajánljuk, kik e bajban szenvednek, mert ritkán van alkalmuk ily hírneves intézet vezetője által magukat kezelteni.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1898. november 18. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 72.6 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 5.5 °C
 > maximuma : 7.0 °C
 > minimuma : 4.5 °C
 Párányomás : 5.8 mm.
 Relatív nedvesség : 86%
 Felhőzet : 10° Cu. Str. Lr. E.
 Szélirány s erő : N. E. 3.
 Csapadék 24 órai : 0.5
 Változó, felhőzet, hűvös.

Dr. Czire.

Művészet, irodalom.

○ A színügyi albizottság ülése.

Ma délután ülésezett a színügyi albizottság a városházán, hogy végre döntsön a színház kiadása ügyében. *Krasznay Mihály* kir. tanácsos előterjesztette, hogy felszólítása folytán *Somogyi Károly* igazgató kijelentette, miszerint a pécsi színházat további három évre átvenni hajlandó ugyan, de nem a pályázati feltételek értelmében, hanem az eddigi feltételek szerint (5000 frt szubvenció, tűzbiztosítás.) Jelentkezett továbbá *Tiszay Dezső* miskolci színigazgató is, aki szintén egyike az ország elsőrendű igazgatóinak s anyagi tekintetben is szintén kellő garanciát képes szolgáltatni. *Tiszay* a színházat az új pályázati feltételek mellett (4000 frt szubvenció) hajlandó átvenni.

Minthogy az új pályázati feltételeket a város közgyűlése alapította meg, a bizottság ezektől annál kevésbé térhetett el, mert ezek mellett is találkozott elfogadható pályázó, miért is a bizottság elhatározta, hogy a nagy színügyi bizottságnak ajánlani fogja, miszerint a legközelebbi három évre a színház *Tiszay Dezső* igazgatónak adassék ki. A bizottság elnöke ezután bemutatta a jelenleg itt tartózkodó *Tiszay Dezsőt*, a ki kijelentette, hogy köszönettel fogadja az albizottság határozatát s nyomban alá is írta, hogy a pályázati feltételeknek megfelelő szerződést megkötöti s ennek értelmében a pécsi színházat három évre átvenni hajlandó.

○ Az égben. Szép Galathea. Szinte üres ház előtt adták tegnap este ezt a régi vigjátékot: »Az égben«, mely az ő minden jóízű humor nélkülöző unalmas jeleneteivel a mai igényeket már nem képes kielégíteni. A szereplők valóban jobb ügyhöz méltó buzgalommal igyekeztek feladataikat megoldani. Hámori Ferencet *Peterdi* játszta elég jól, Galambos földbirtokost pedig *Bihari*, ki eltekintve néhány nyelvbottlástól, szintén jó volt. Semiraminát *Angyal* Ilka, ez a tehetséges drámai színésznő adta, aki természetesen sehogy sem érezte magát jól a kómikus szerepben. Sikertült *Lelkesi Eduárd* volt *Bognár*. Dicséretet érdemelnek még *Szohner Olga* (Ilka), *Delli Lajos* (Szél) és *Balla Kálmán* (Marci). A vigjátékot *Suppé* operettje, a *Szép Galathea* követte, a mely némi életet hozott a nézőtérre is, különösen *B. Csik Irén*, a ki a címszerepet művészi énekkel végig, eltekintve gyönyörű alakításától, mely szintén nagy tetszést keltett. Osztott vele a sikerben *Perényi* (Pygmalion), ki szép tenorja és precíz énekével aratott tapsot. Kedves kis *Ganymed* volt *Lipcsy Józsa* is. És *Andorffy?* *Mydas* műmecenást játszotta, ahogy már ő az ilyen szerepekkel elbánni szokott. Hogy mennyit rögtönzött s mennyit mondott el szerepéből, az maradjon az ő titka! (—csi —ő.)

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ jövő heti műsora.

Hétfő, nov. 21-én : »Gésák« operette.
 Kedd, nov. 22-én : ugyanaz.
 Szerda, nov. 23-án : »Széchy Mária«, történeti vigjáték.
 Csütörtök, nov. 24-én : »Gésák«, operette.
 Péntek, nov. 25-én : »Hálóköcsik ellenőre«, új vigjáték.
 Szombat, nov. 26-án : ugyanaz.
 Vasárnap, nov. 27-én d. u. 3 órakor »Aranylakodalom« színmű, este félnyolc órakor »Talmi hercegnő« operette.

Közgazdaság.

□ **Első Leánykiházasítási Egylet m. sz.** Folyó évi október hóban 926 jutalékrész irattatott be és nászjutalék fejében 23298 frt 55 kr fizettetett ki. 1898. évi január 1-től — október 31-ig beirt összes jutalékok száma 7977 és a kifizetett nászjutalékok összege 179524 frt 44 kr. Ezen kimutatás ujabban bizonyoságot tesz ezen közbizalomnak örvendő biztosító-egylet haladásának és hogy mennyire hasznos a kiházasításra való biztosítás, melyet egy családapának sem szabadna elmulasztani. Esetleges fölvilágosítást szívesen ad Reisch János titkár az egylet pécsi megbízottja.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 18-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés elején a tegnapi visszamaradt két névszerinti szavazást tartották meg.

Azután *Holló Lajos dr.* a holnapi napirendhez pótindítványt tett a végett, hogy a Hentzi-ügyben a kormány adjon kielégítő felvilágosítást. Ez tüzessék az indemnity előtt napirendre

Rakovszky István indítványozza, hogy holnap, Erzsébet napján, szüneteljen a parlamenti harc, ne legyen ülés.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök szerint bár a holnapi napot nem volna szükséges gyásznappá tenni, nehogy félreértessék, *Rakovszky* indítványát pártolja. *Holló* azonban nem.

Madarász József azt mondja, hogy azért kell felvilágosítás a Hentzi-ügyben, hogy a gyűlöletes tárgyról való beszéd véget érjen; ne vitessék bele az indemnity-vitába. Multkor azt kérte a tuloldaltól:

— Ne adjátok el a hazát!

Most azt kiáltja:

— Ne becstelenítsétek meg hazátokat! Viharos taps követte e szavakat.

Szentiványi Árpád így szol:

— Ha megnyugtató felvilágosítást nem kapunk, akkor a Hentzi-ügy minden további tárgyaláson vörös fonálként fog végighúzódni!

Szilágyi Dezső elnök a következő kérelmet teszi fel:

— Akár egyszerű kormány-nyilatkozatot kapnak a képviselő urak, akár külön tárgyalják az ügyet, ha nem lesznek esetleg megelégedve, ugys átviszik a tárgyat az indemnity-vitába. Álljanak hát el a pótindítványtól!

Holló Lajos dr. azonban fenntartja a pótindítványt.

Elnök a szavazást elrendelvén, a többség a pótindítványt elvetette.

Az ülés tizenkét órakor ért véget.

TÁVIRATOK

— **A hadügyminiszter lemondása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház folyosóján ma egész biztos formában tartotta magát a hír, hogy *Krieghammer* báró közös hadügyminiszter le fog mondani a legközelebb.

— **Pulszky Gusztáv legújabb ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ ere-

deti távirata.) Az „Alkotmány“ mai száma érdekes cikket közöl *Pulszky* Gusztávról. A cikk következtében a néppárt zárt ülést akart a mai országgyűlésben kérni, de hire jött, hogy a cikkben emlegetett differenciák kiegyenlítették s így a zárt ülés elmaradt.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az államsorsjáték húzását ma befejezték. Hatvanezer koronát nyert a 78863 számú sorsjegy; 20 ezer koronát a 72424 számú; 10 ezer koronát nyert a 6366 számú; 5 ezer koronát a 26823 számú és 2 ezer koronát nyertek a 67215 és 96388 számú sorsjegyek.

— **Szenzációs fordulat a borhamisítási ügyben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten szenzációt keltett ma, hogy az Engel-féle borhamisítás ügyében a belügyminiszter egy tegnap kelt és *Rudnay* Béla főkapitányhoz intézett leiratával báró *Splényi* Ödön, IV-ik kerületi kapitány ellen a *felügyelmi vizsgálatot elrendelte.* A főkapitány a leirat vétele után azonnal közölte a belügyminiszter határozatát báró *Splényi* Ödönnel, kit a nem várt hír egészen meglepett. Hogy mi indította a belügyminisztert ez elhatározásra, nem tudják. *Splényi* Ödön volt az, kihez a Pécssett vizsgálatot vezető *Krecsányi* kapitánytól a borhamisítás ügyét áttették s ő egy huszonnégy óra alatt megszüntette az eljárást az ügyben s az összes lefoglalt bormintákat visszaadta a cégnek.

— **Ciklon Tuniszban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tuniszban a ciklon pusztított. Több ember meghalt; a kár igen nagy.

— **A revízió.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Zurlinden* értesítette Labori ügyvédet, hogy mától kezdve szabadon érintkezhetik Picquarddal.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Bpest, nov. 18.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.69; későbbi szállítás: 9.73
Tengeri, májusra: 4.66. — *Rozs*, márciusra: 8.30. —
Zab, őszre: 5.95. (Irányzat gabonában gyenge.)

Az értéktőzsdén az árai a következők: Osztrák hitelrészvény: 352.15. — Magyar hitelrészvény: 386.90 — Államvasut: 352.10.

Nyilt-tér.*)

PILSENI Téli sör
a polgári
sörfőzdéből.

Vasárnap, azaz novemb. 20-án

első csapolás és kimérése

a Pilseni sörödében

Pécsett, király-utca, a bazárban.

Tisztelettel

Nick A. K. csemege-kereskedés-
és a „Pilseni polgári sörgyár“ főraktára
PÉCSETT.

Laptulajdonos

Felelősszerkesztő

SHAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JOZSEF

kiadó.

Hirdetések.

Plüss-Stauter-féle ragasz

henger- és üvegben,

arany és ezüst éremmel többszörösen kitüntetve, már 10 év óta mint leghatályosabb összekötő és ragasztó szer ismeretes, tehát a legkitűnőbb szer törött tárgyak összeragasztására. Kapható Pécssett, Alt és Böhm kereskedésében.

Dadogók,

kik ha énekelnek nem dadognak, alaposan meggyógyíthatók orvosság és operáció nélkül.

A gráci „Tagespost“ írja:

„A szenvedők a gyors és tartós eredményeket dr. Müller Ferenc egyetemi tanár dicsérő nyilatkozata szerint az intézetben gyakorolt alapos rendszernek köszönhetik, mely bámulatos hatást tüntet föl a dadogás gyógymódjának terén.“

Több oldalról nyilvánult óhajnak megfelelőleg, az intézet **dadogók és akadozva beszélők** részére

Pécsett egy gyógykurzust

rendez, mire vonatkozó bővebb fölvilágosítás szereshető e hó 19. és 20-án d. e. 10—12 óra között

Pécsett, a „Vadember“ szállodában.

Cs. és kir. szab. Neumann-féle nyelvgyógyintézet „Hephata“ Gráciban.

Elismerő oklevelek betekintheők.

Az intézetet ajánlják a többek között az osztrák kereskedelmi miniszter Di Pauli báró, a főpapság, több hírneves tanár, titkos tanácsos Leyden tanár, a volt orosz cár udvari orvosa.

Nincs oly köhögés elleni szer,
mely a

KAISER-féle mell-bonbont
förlömulná.

2360, közjegyző által hitelesített elismervény bizonyítja annak biztos hatását **köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás** ellen.

Kapható **10 és 20 kros** csomagokban Pécsen: **Benczenleitner Sándor** cukrászdájában.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 1-75 négyzetméter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszabadulás a kellemetlen drót-rácsosattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a világosságának nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületekben van használatban a legjobb eredménnyel Számos elismerő bizonyítvány. Árjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

köcsi átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféhér (különösen 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött üveg) és színes sodrony-betéttel, vagy nélkül.

Tetőzet- és orom-fedőeserő üvegező

különféle minta és nagyságban.
Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Siemens,
Neusattl bei Elbogen (Csehország).

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgái és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

☛ Szabadalmazott préselt üvegbetűk. ☛

Szives figyelmeztetés!

Senki se szerezze be addig

kész

férfi- és gyermek-ruha

szükségletét, míg meg nem győződik arról, hogy nálam a legjobb és legszebb ruhát legolcsóbban szerzi be.

Ennek titka az, hogy készpénzen vásárlók és megelégszem a legcsekélyebb hásszal is. A legújabb és legelegánsabb téli ujdonságok megérkeztek.

Az Első Bécsi

férfi- és gyermek

ruha-raktár

☛ a városháza sarkán. ☛

Üzlethelyiség változtatás.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

cukrászdai fiók üzletemet

a Bazár-épületből **Király-utca 2. számú** (Heindlhoffer-féle) házba

☛ helyeztem át, ☛

ahol mindenkor friss süteményeket nagy választékban tartok, úgyszintén kiváló finom tea-sütemények, desertek, bonbonok, befőtt gyümölcsök stb. jutányos árban kaphatók.

Azonkívül legjobb minőségű likőrök, valódi francia cognac, jamaicai rum, spanyol borok kaphatók

poharankénti elárusításra.

Megrendelések a legjobb minőségben és pontos, legjutányosabb árban szállítanak. — A n. é. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

teljes tisztelettel

BENCZENLEITNER SÁNDOR.

14395. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Szent-Gál községnek telekkönyvi betétei az 1886 évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, az azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889 évi. XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi május hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrá, nyára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi május hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi május hó 20-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. tszék, mint tkvi hatóság 1898. évi november hó 5-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.